

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ สำนักจัดการทรัพยากรป่าไม้ที่ ๕ (สระบุรี) ส่วนป้องกันรักษาป่าและควบคุมไฟป่า โทร. ๐ ๓๖๓๔ ๓๔๙๗
ที่ ทส.๑๖๑๘.๔/๑๑๓๐๗ วันที่ ๕ พฤษภาคม ๒๕๖๕

เรื่อง ขอรื้อหรือการขออนุญาตเก็บหาของป่า (ยางพาราก่อนถ้วย) ในเขตป่าที่คณะรัฐมนตรีมีมติให้รักษาไว้เป็น
สมบัติของชาติ “ป่าฝั่งซ้ายห้วยศาลา” ท้องที่ตำบลไพรพัฒนา อำเภอกุสิงห์ จังหวัดศรีสะเกษ

เรียน ผู้อำนวยการส่วนทุกส่วน
ผู้อำนวยการศูนย์ป่าไม้ทุกศูนย์

สำนักจัดการทรัพยากรป่าไม้ที่ ๕ (สระบุรี) ขอส่งสำเนาหนังสือกรมป่าไม้ ที่ ทส.๑๖๐๒.๓๔/
ว.๖๙๑๗ ลงวันที่ ๒๖ เมษายน ๒๕๖๕ เรื่อง ขอรื้อหรือการขออนุญาตเก็บหาของป่า (ยางพาราก่อนถ้วย)
ในเขตป่าที่คณะรัฐมนตรีมีมติให้รักษาไว้เป็นสมบัติของชาติ “ป่าฝั่งซ้ายห้วยศาลา” ท้องที่ตำบลไพรพัฒนา
อำเภอกุสิงห์ จังหวัดศรีสะเกษ มาเพื่อทราบและถือปฏิบัติต่อไป ทั้งนี้สามารถดาวน์โหลดเอกสารได้
ทางเว็บไซต์ <https://www.forest.go.th/saraburi๕/th> หัวข้อหนังสือเวียน

(นายสมบุรณ์ ชีรบัณจิตกุล)

ผู้อำนวยการสำนักจัดการทรัพยากรป่าไม้ที่ ๕ (สระบุรี)

ส่วนป้องกันอันตรายป่า
 เลขที่รับ ๑๑๕๗
 วันที่ ๒๙ เม.ย. ๒๕๖๕
 เวลา ๑๑.๑๕ น.

หน้าห้อง สงบ.ที่ ๕ (สระบุรี)
 เลขที่รับ ๑๐๕๖
 วันที่ 05 พ.ค. 2565
 เวลา ๑๐.๒๕๕๖

สำนักจัดการทรัพยากรป่าไม้ที่ 5 สระบุรี
 เลขที่รับ ๕๐๗๕
 วันที่ ๒๘ เม.ย. ๒๕๖๕
 เวลา ๑๕.๑๐

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ กรมป่าไม้ กองการอนุญาต โทร ๐ ๒๕๖๑ ๕๒๙๒ - ๓ ต่อ ๕๒๐๖
 ที่ ทส ๑๖๐๒.๓๔/ก ๖ ๙ ๑ ๗ วันที่ ๒๖ มีนาคม ๒๕๖๕

เรื่อง ขอรื้อการขออนุญาตเก็บหาของป่า (ยางพาราก่อนถ้วย) ในเขตป่าที่คณะกรรมการมีมติให้รักษาไว้เป็นสมบัติของชาติ "ป่าฝั่งซ้ายห้วยศาลา" ท้องที่ตำบลไพรพัฒนา อำเภอภูสิงห์ จังหวัดศรีสะเกษ

- เรียน รองอธิบดีกรมป่าไม้ทุกท่าน
 ผู้ตรวจราชการกรมป่าไม้ทุกท่าน
 ผู้อำนวยการสำนักทุกสำนัก
 ผู้อำนวยการกองการอนุญาต
 ผู้อำนวยการสำนักจัดการทรัพยากรป่าไม้ที่ ๑ - ๑๓
 ผู้อำนวยการสำนักจัดการทรัพยากรป่าไม้สาขาทุกสาขา
 ผู้อำนวยการศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร
 ผู้อำนวยการกลุ่มนิติการ
 ผู้อำนวยการกลุ่มพัฒนาระบบบริหาร
 ผู้อำนวยการกลุ่มตรวจสอบภายใน
 ผู้อำนวยการกลุ่มงานจริยธรรม

ฝ่ายกฎหมาย
 เลขที่รับ ๑๒๐
 วันที่ - ๒ พ.ค. ๒๕๖๕
 เวลา ๐๙.๕๕ น.

กรมป่าไม้ ขอส่งสำเนาหนังสือกรมป่าไม้ ที่ ทส ๑๖๐๒.๓๔/ ๖ ๙ ๑ ๕ ลงวันที่ ๒๖ มีนาคม ๒๕๖๕ เรื่อง ขอรื้อการขออนุญาตเก็บหาของป่า (ยางพาราก่อนถ้วย) ในเขตป่าที่คณะกรรมการมีมติให้รักษาไว้เป็นสมบัติของชาติ "ป่าฝั่งซ้ายห้วยศาลา" ท้องที่ตำบลไพรพัฒนา อำเภอภูสิงห์ จังหวัดศรีสะเกษ มาเพื่อทราบและแจ้งเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องเพื่อถือเป็นแนวทางปฏิบัติต่อไป

(นายวันชัย จริยาเศรษฐโชค)
 รองอธิบดี ปฏิบัติราชการแทน
 อธิบดีกรมป่าไม้

- ส่วนอำนาจการ
- ส่วนจัดการที่ดินป่าไม้
- ส่วนจัดการป่าชุมชน
- ส่วนป้องกันรักษาป่าและควบคุมไฟป่า
- ส่วนส่งเสริมการปลูกป่า
- ส่วนโครงการพระราชดำริฯ

ฝ่ายป้องกันรักษาป่า
 ฝ่ายควบคุมไฟป่า
 ฝ่ายส่งเสริมการมีส่วนร่วมฯ
 ฝ่ายกฎหมาย

ผู้อำนวยการสำนัก ๗๗๗๕
 ๐๗ เม.ย. ๕๕

(นายวันชัย จริยาเศรษฐโชค)
 พนักงานธุรการ ๓๔

เรียน ผอ.สชป.๕ (สรบบุรี)

- กงปอ.วิ. สหวิ. ที่ กส ๑๖๐๒.๓๔/ว. ๖๕๐๗
ฉ. ๒๖ ๒.๒.๒๕๖๕ เรื่อง ขอหนังสือขอเอกสาร
เก็บพงศาวดาร (ของพาราออสตรา) ในเขตป่าที่
กรมวิ. มาตรา ๖๖ มาตรา ๖๗ ให้วิ. เป็นสมมติของชาติ
"ป่าไม้ชายห้วยสาธา" ที่ตำบลปรางค์พิกุล
อำเภออุบลราชธานี จังหวัดอุบลราชธานี

- สอนป่าไม้ ก. พิจารณาแล้ว เพื่อเป็นประโยชน์
แก่กรมวิ. และเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องในเขต
ป่าไม้ เน้นขอหนังสือให้ ผอ. ส. รับทุกส่วน
ผอ. ส. ส่งป่าไม้ทุกส่วน กรม. ทั้งนี้ ได้ส่ง
หนังสือแบบฟอร์มขอแล้ว หากมีข้อสงสัยโปรด
พิจารณาลงนาม หนังสือขอเป็นกรณีพิเศษ
พิจารณาแล้ว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบและพิจารณา

นางสนม นารดี เกิดบำรุง
นิติกร ๒ พ.ศ. ๒๕๖๕

๓๑๕/๒๕
(นายปิยะชาติ ปิยะชน)
เจ้าพนักงานป่าไม้ชำนาญงาน

(นายดำเนิน เดชสอน)
ผู้อำนวยการส่วนป้องกันรักษาป่าและควบคุมไฟป่า
- ๕ พ.ศ. ๒๕๖๕

เรียน ผอ.สชป.๕

- เรื่อง
- เรื่อง
เรื่อง

นายปิยะ นงกน
นิติกรชำนาญการ

- เรื่อง

(นายสมบุรณ์ อธิวัฒน์กุล)

สำเนา

ที่ ทส ๑๖๐๒.๓๔/

๒๕๑๕

กรมป่าไม้

๒๑ ถนนพหลโยธิน เขตจตุจักร

กรุงเทพฯ ๑๐๙๐๐

๒๖ มีนาคม ๒๕๖๕

เรื่อง ขอรื้อหรือการขออนุญาตเก็บหาของป่า (ยางพาราก่อนด้วย) ในเขตป่าที่คณะกรรมการมีมติให้รักษาไว้เป็นสมบัติของชาติ “ป่าฝั่งซ้ายห้วยศาลา” ท้องที่ตำบลไพรพัฒนา อำเภอภูสิงห์ จังหวัดศรีสะเกษ

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัดศรีสะเกษ

อ้างถึง หนังสือจังหวัดศรีสะเกษ ที่ ศก ๐๐๑๔.๓/๗๗๖ ลงวันที่ ๑๔ มกราคม ๒๕๖๕

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. สำเนาหนังสือสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ที่ นร ๐๖๐๑/๒๓๖ ลงวันที่ ๓ มีนาคม ๒๕๖๖

๒. สำเนาหนังสือสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ที่ นร. ๐๖๐๑/๒๑๔ ลงวันที่ ๑๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๓

ตามหนังสือที่อ้างถึง จังหวัดศรีสะเกษ ขอรื้อหรือกรณี องค์การอุตสาหกรรมป่าไม้ (โดยสวนป่าขุนหาญ) ขออนุญาตเก็บหาของป่า (ยางพาราก่อนด้วย) ในเขตป่าที่คณะกรรมการมีมติให้รักษาไว้เป็นสมบัติของชาติ “ป่าฝั่งซ้ายห้วยศาลา” ท้องที่ตำบลไพรพัฒนา อำเภอภูสิงห์ จังหวัดศรีสะเกษ และขอทราบแนวทางปฏิบัติกรณีการขออนุญาตเก็บหาของป่าในเขตป่าที่คณะกรรมการมีมติให้รักษาไว้เป็นสมบัติของชาติ หรือป่าตามมาตรา ๔ (๑) แห่งพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๘๔ ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

กรมป่าไม้ ได้ตรวจสอบและพิจารณาแล้ว ขอเรียนดังนี้

๑. กรณีที่องค์การอุตสาหกรรมป่าไม้ (โดยงานสวนป่าขุนหาญ) มีความประสงค์ต้องการเก็บยางพาราก่อนด้วย ซึ่งเป็นของที่เกิดจากการกระทำหรือปลูกสร้างโดยมนุษย์ ในพื้นที่ป่าตามพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๘๔ และที่แก้ไขเพิ่มเติม จึงมิใช่ “ของป่า” ตามนัยมาตรา ๔ (๗) แห่งพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๘๔ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ซึ่งจะต้องเป็นของที่เกิดหรือมีขึ้นในป่าตามธรรมชาติเท่านั้น ดังนั้น น้ำยางพารา หรือยางพาราก่อนด้วย จึงไม่อยู่ในบังคับตามกฎหมายว่าด้วยป่าไม้ที่จะต้องขอรับใบอนุญาตเก็บหาของป่าแต่อย่างใด ทั้งนี้ เป็นไปตามหนังสือสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ที่ นร ๐๖๐๑/๒๓๖ ลงวันที่ ๓ มีนาคม ๒๕๖๖ เรื่อง ขอรื้อปัญหาข้อกฎหมายกรณีเก็บหาในเขตป่าสงวนแห่งชาติ ที่ส่งมาด้วย ๑.

๒. แม้ว่าน้ำยางพารา หรือยางพาราก่อนด้วยตามข้อ ๑. จะไม่เป็นของป่าตามนัยมาตรา ๔ (๗) แห่งพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๘๔ แต่กรณีดังกล่าวถือเป็นกรณีที่บุคคลเข้าไปดำเนินการใด ๆ ในที่ดินของรัฐ คือ ในเขตป่าที่คณะกรรมการมีมติให้รักษาไว้เป็นสมบัติของชาติ หรือป่าตามมาตรา ๔ (๑) แห่งพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๘๔ ซึ่งหากการดำเนินการดังกล่าวมีลักษณะเป็นการหวงกั้นพื้นที่อันถือได้ว่าได้เป็นการครอบครองพื้นที่ตามความนัยมาตรา ๕๔ แห่งพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๘๔ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ก็ต้องขอรับใบอนุญาตเข้าทำประโยชน์ในเขตป่าตามกฎหมายกระทรวงการขออนุญาตและการอนุญาตทำประโยชน์ในเขตป่า พ.ศ. ๒๕๕๘ ด้วย

๓. และภายใต้บังคับตามกฎหมายว่าด้วยการป่าไม้ การดำเนินการใด ๆ ในที่ดินของรัฐ ถ้ามิได้มีสิทธิครอบครอง หรือมิได้รับอนุญาตจากพนักงานเจ้าหน้าที่แล้ว หากเป็นการดำเนินการที่เป็นอันตรายแก่

ทรัพย์สิน...

ทรัพยากรในที่ดิน ต้องได้รับอนุญาตจากพนักงานเจ้าหน้าที่ตามมาตรา ๙ แห่งประมวลกฎหมายที่ดิน กล่าวคือ หากเป็นพื้นที่ป่าที่ คณะรัฐมนตรีมีมติให้รักษาไว้เป็นสมบัติของชาติ หรือป่าตามมาตรา ๔ (๑) แห่งพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๘๔ ซึ่งถือเป็นที่ดินของรัฐประเภทหนึ่งที่อยู่ได้บังคับตามกฎหมายว่าด้วยการป่าไม้ การดำเนินการใด ๆ ในพื้นที่ดังกล่าว ตัวอย่างเช่น การเก็บหาของป่าที่มีไซของป่าหวงห้าม (มูลค่างคว) ตามพระราชกฤษฎีกากำหนดของป่าหวงห้าม พ.ศ. ๒๕๓๐ ที่มีได้มีลักษณะเป็นการหวงกันพื้นที่ ตามนัยมาตรา ๕๔ แห่งพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๘๔ และที่แก้ไขเพิ่มเติม และมีต้องขอรับใบอนุญาตเก็บหาของป่าจากพนักงานเจ้าหน้าที่ตามมาตรา ๒๙ แห่งพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๘๔ และที่แก้ไขเพิ่มเติม แต่มีลักษณะเป็นการดำเนินการที่เป็นอันตรายแก่ทรัพยากรในที่ดิน ก็ต้องขอรับใบอนุญาตจากพนักงานเจ้าหน้าที่ตามมาตรา ๙ แห่งประมวลกฎหมายที่ดิน เสียก่อน แล้วจึงดำเนินการเก็บหาของป่าหรือดำเนินการใด ๆ เช่นว่านั้นได้ ทั้งนี้ เป็นไปตามหนังสือสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ที่ นร. ๐๖๐๑/๒๑๔ ลงวันที่ ๑๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๓ เรื่อง ขอรื้อหรือกรณีการใช้ประโยชน์พื้นที่ลุ่มน้ำชั้นที่ ๑ เอ เพื่อเก็บมูลค่างคว ที่ส่งมาด้วย ๒.

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบและพิจารณาสั่งเจ้าหน้าที่ถือเป็นแนวทางปฏิบัติต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

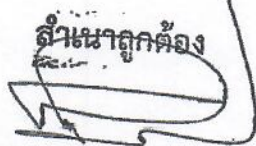
(ลงนาม) วันชัย จริยาเศรษฐโชค
(นายวันชัย จริยาเศรษฐโชค)
รองอธิบดี ปฏิบัติราชการแทน
อธิบดีกรมป่าไม้

สำเนาถูกต้อง

(นายฐานันดร เพ็ชรดี)
นักวิชาการป่าไม้ปฏิบัติการ
กองการอนุญาต ๐๙/๐๔/๖๕
ส่วนอนุญาตไม้ ของป่าและเลื่อยไซยนต์
โทร ๐-๒๕๖๑-๔๒๙๒-๓ ต่อ ๕๒๐๖
โทรสาร ๐-๒๕๖๑-๒๓๙๑
e-mail: timbersaw5206@forest.go.th

สำเนาถูกต้อง

(นายฐานันดร เพ็ชรดี)
นักวิชาการป่าไม้ปฏิบัติการ
๑๗/๐๔/๖๕

๓ มีนาคม ๒๕๓๖

เรื่อง หารือปัญหาข้อกฎหมายกรณีเก็บหาของป่าในเขตป่าสงวนแห่งชาติ

เรียน อธิบดีกรมป่าไม้

อ้างถึง (๑) หนังสือกรมป่าไม้ ที่ กษ ๐๗๐๗.๐๒/๓๕๙๕๗
ลงวันที่ ๒๓ พฤศจิกายน ๒๕๓๕

(๒) หนังสือสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
ด่วนที่สุด ที่ นร ๐๖๐๑/ป ๑๐๕๖๕ ลงวันที่ ๑๘ ธันวาคม ๒๕๓๕

สิ่งที่ส่งมาด้วย บันทึก เรื่อง การเก็บหาผลปาล์มน้ำมันและกรีดยางพารา
ในเขตป่าสงวนแห่งชาติ

ตามที่กรมป่าไม้ได้มีหนังสือตามที่อ้างถึง (๑) ขอให้สำนักงาน
คณะกรรมการกฤษฎีกาให้ความเห็นในปัญหาข้อกฎหมาย ดังนี้

๑) นำยางพารา ผลปาล์ม ฯลฯ ที่เกิดขึ้นโดยผู้รับอนุญาตเข้าทำประโยชน์ใน
เขตป่าสงวนแห่งชาติตามความในมาตรา ๑๖ หรือมาตรา ๒๐ แห่งพระราชบัญญัติ
ป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๗ จะเป็นของป่าตามพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ
พ.ศ. ๒๕๐๗ และพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๘๔ หรือไม่ อย่างไร

๒) การกรีดยางพารา เก็บผลปาล์ม ฯลฯ ที่เกิดขึ้นโดยการลงทุนลงแรงของ
ผู้รับอนุญาตเข้าทำประโยชน์ในเขตป่าสงวนแห่งชาติตามมาตรา ๑๖ หรือมาตรา ๒๐
แห่งพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๗ ผู้รับอนุญาตดังกล่าวจะต้องขอ
อนุญาตเก็บหาของป่าตามมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ.
๒๕๐๗ โดยปฏิบัติตามกฎกระทรวง ฉบับที่ ๑,๑๐๗ (พ.ศ. ๒๕๒๘) ออกตามความใน
พระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๗ ว่าด้วยการเก็บหาของป่าในเขตป่า
สงวนแห่งชาติ และระเบียบที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งต้องเสียค่าภาคหลวงและค่าบำรุงป่า
ตามกฎกระทรวง ฉบับที่ ๑,๒๒๑ (พ.ศ. ๒๕๓๑) ออกตามความในพระราชบัญญัติป่า
สงวนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๗ หรือไม่ อย่างไร และสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาได้
มีหนังสือตามที่อ้างถึง (๒) ขอให้กรมป่าไม้ จัดตั้งผู้แทนไปชี้แจงข้อเท็จจริงเกี่ยวกับ
ปัญหาดังกล่าวด้วยความแจ้งอยู่แล้ว นั้น

บัดนี้ คณะกรรมการกฤษฎีกา (กรรมการร่างกฎหมาย คณะที่ ๒) ได้พิจารณา
ปัญหาดังกล่าวข้างต้นแล้ว เห็นว่า ตามมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ
พ.ศ. ๒๕๐๗ คำว่า "ของป่า" หมายความว่า สิ่งต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นหรือมีอยู่ในป่าซึ่ง
หมายความถึงทุกสิ่งที่เกิดขึ้นหรือมีอยู่ในป่า ไม่ว่าจะเกิดขึ้นตามธรรมชาติหรือจาก
การลงทุนลงแรงของมนุษย์ ซึ่งต่างจากคำว่า "ของป่า" ตามมาตรา ๔ แห่งพระราช
บัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๘๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติป่าไม้
(ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๑๘ ที่หมายความว่าจะต้องเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นหรือมีขึ้นในป่าตาม
ธรรมชาติเท่านั้น และหากผู้รับอนุญาตตามมาตรา ๑๖ และ ๒๐ ประสงค์จะเก็บ
ผลปาล์ม น้ำมัน และกรีดยางพาราที่ตนไปปลูกขึ้น ก็จะต้องขออนุญาตเก็บหาของป่า
ตามมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๗ รวมทั้งต้องเสีย
ค่าภาคหลวงและค่าบำรุงป่าสำหรับของป่าตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

รายละเอียดของความเห็นปรากฏตามบันทึกที่ได้เสนอมาร่วมกับหนังสือนี้
และในการพิจารณาเรื่องนี้ มีผู้แทนกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ (กรมป่าไม้) เป็น
ผู้ชี้แจงข้อเท็จจริง อนึ่ง สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาได้แจ้งผลการพิจารณาไป
ยังสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีเพื่อทราบตามระเบียบด้วยแล้ว
จึงเรียนมาเพื่อทราบ

ขอแสดงความนับถือ
ไมตรี ตันเต็มทรัพย์
(นายไมตรี ตันเต็มทรัพย์)
รองเลขาธิการฯ

ปฏิบัติราชการแทน เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำเนาถูกต้อง

(นายฐานันดร เพ็ชรดี)
๐๗/๑๐/๖๕
นักวิชาการป่าไม้ปฏิบัติการ

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
โทร. ๒๒๒๐๒๐๖-๙
โทรสาร ๒๒๔๑๔๐๑, ๒๒๖๓๖๑๑-๒

สำเนาถูกต้อง

(นายฐานันดร เพ็ชรดี)
นักวิชาการป่าไม้ปฏิบัติการ
๐๗/๑๐/๖๕

บันทึก

เรื่อง การเก็บหาผลปาล์มน้ำมันและกรีดยางพาราในเขตป่าสงวนแห่งชาติ

กรมป่าไม้ได้มีหนังสือ ที่ กษ ๐๗๐๗.๐๒/๓๕๙๕๖ ลงวันที่ ๒๓ พฤศจิกายน ๒๕๓๕ ถึงสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ความว่า กรมป่าไม้มีปัญหาข้อกฎหมายเกี่ยวกับทางปฏิบัติ กรณีบุคคลซึ่งได้รับอนุญาตให้เข้าทำประโยชน์ในเขตป่าสงวนแห่งชาติตามมาตรา ๑๖^๑ หรือมาตรา ๒๐^๒ แห่งพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๗ เพื่อวัตถุประสงค์ในการปลูกยางพารา ปาล์มน้ำมัน ฯลฯ เมื่อยางพารา ปาล์มน้ำมัน ฯลฯ ที่ได้รับอนุญาตได้ทำการปลูกหรือสร้างขึ้นนั้นสามารถกรีดยาง หรือเก็บผลปาล์มได้ ผู้รับอนุญาตดังกล่าวจะต้องขอรับอนุญาตเก็บหาของป่าตามมาตรา ๑๕^๓ แห่งพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๗ โดยปฏิบัติตามกฎกระทรวง ฉบับที่ ๑,๑๐๗ (พ.ศ. ๒๕๒๘) ออกตามความในพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๗ ว่าด้วยการเก็บหาของป่าในเขตป่าสงวนแห่งชาติ และระเบียบที่เกี่ยวข้องหรือไม่ อย่างไร ซึ่งกรมป่าไม้ได้พิจารณาแล้วมีความเห็นเป็นสองฝ่าย ดังนี้

ฝ่ายที่หนึ่ง เห็นว่า เนื่องจากน้ำยางพาราและผลปาล์มเป็นของป่าตามพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๗ และพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๘๔ เมื่อจะมีการเก็บหาของป่าดังกล่าว ผู้รับอนุญาตเข้าทำประโยชน์ในเขตป่าสงวนแห่งชาติจะต้องขออนุญาตเก็บหาของป่าตามมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๗ และปฏิบัติตามกฎกระทรวง ฉบับที่ ๑,๑๐๗ (พ.ศ. ๒๕๒๘) ออกตามความในพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๗ ว่าด้วยการเก็บหาของป่าในเขตป่าสงวนแห่งชาติและระเบียบกรมป่าไม้ว่าด้วยการอนุญาตเก็บหาของป่าภายในเขตป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๒๙ รวมทั้งต้องเสียค่าภาคหลวงและค่าบำรุงป่าตามกฎหมายกฎกระทรวง ฉบับที่ ๑,๒๒๑ (พ.ศ. ๒๕๓๑) ออกตามความในพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๗ เว้นแต่พนักงานเจ้าหน้าที่ได้ประกาศอนุญาตให้มีการเก็บหาของป่าได้เป็นคราว ๆ ตามหลักเกณฑ์ที่กำหนด

ฝ่ายที่สอง เห็นว่า “ของป่า” น่าจะหมายถึงสิ่งที่เกิดขึ้นในป่าตามธรรมชาติเท่านั้น ไม่น่าจะรวมถึงสิ่งที่เกิดขึ้นโดยการกระทำหรือปลูกสร้างจากฝีมือของมนุษย์ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการเข้าไปดำเนินการปลูกสร้างขึ้นโดยชอบด้วยระเบียบและกฎหมาย

๑, ๒, ๓ โปรดดูเอกสารประกอบเชิงอรรถท้ายเรื่องนี้

ในการเข้าไปดำเนินการปลูกยางพาราหรือปาล์มน้ำมันของผู้รับอนุญาตตามมาตรา ๑๖ หรือมาตรา ๒๐ แห่งพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๒๘ ผู้รับอนุญาตจะต้องชำระค่าธรรมเนียมหนังสืออนุญาตตามกฎหมายกระทรวง ฉบับที่ ๑,๒๒๑ (พ.ศ. ๒๕๓๑) ออกตามความในพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๗ หรือชำระค่าตอบแทนตามประกาศกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ลงวันที่ ๑๐ มีนาคม ๒๕๓๑ เรื่อง กำหนดอัตราค่าตอบแทนให้ผู้รับอนุญาตทำการปลูกสร้างสวนป่าหรือปลูกไม้ยืนต้น ต้องชำระให้แก่รัฐบาล แล้วแต่กรณีอยู่แล้ว การที่จะให้ผู้รับอนุญาตดังกล่าวต้องขอ อนุญาตเก็บหาของป่าและเสียค่าภาคหลวงและค่าบำรุงป่าตามกฎหมายกระทรวง ฉบับที่ ๑,๒๒๑ (พ.ศ. ๒๕๓๑) ออกตามความในพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๗ อีก ย่อมเป็นการจัดเก็บค่าธรรมเนียมซ้ำซ้อน น่าจะเป็นการไม่เป็นธรรมกับผู้รับ อนุญาตปลูกยางพาราและปาล์มน้ำมัน เพราะผู้รับอนุญาตเข้าทำประโยชน์ในเขตป่า สงวนแห่งชาติเพื่อการปลูกยางพาราหรือปาล์มน้ำมันต้องเสียค่าธรรมเนียมหนังสือ อนุญาตตามกฎหมายกระทรวง ฉบับที่ ๑,๒๒๑ (พ.ศ. ๒๕๓๑) ออกตามความในพระราช บัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๗ หรือค่าตอบแทนให้แก่รัฐตามประกาศ กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ แล้วแต่กรณี ทั้งยังจะต้องลงทุนลงแรงในการที่จะให้ได้ มาซึ่งผลผลิตในลักษณะที่เรียกว่าเป็นของป่าอีกด้วย หากให้ผู้รับอนุญาตดังกล่าวต้อง ขออนุญาตหรือปฏิบัติเมื่อจะเก็บเกี่ยวผลประโยชน์เช่นเดียวกับผู้ขออนุญาตเก็บหา ของป่าที่เกิดขึ้นโดยธรรมชาติทั่วไปก็จะเกิดการเปรียบเทียบและไม่เป็นธรรม รวมทั้ง อาจเกิดกรณีการขออนุญาตเก็บหาของป่าในบริเวณที่มีการอนุญาตให้เข้าทำประโยชน์ ตามมาตรา ๑๖ หรือมาตรา ๒๐ และปัญหาข้อพิพาทระหว่างผู้รับอนุญาตทั้งสอง ประเภทตลอดจนปัญหาอื่น ๆ ขึ้นได้

เพื่อให้ทางปฏิบัติของกรมป่าไม้เป็นไปอย่างถูกต้องตามกฎหมาย กรมป่าไม้ จึงขอหารือปัญหาดังนี้

๑. นำยางพารา ผลปาล์ม ฯลฯ ที่เกิดขึ้นโดยผู้รับอนุญาตเข้าทำประโยชน์ใน เขตป่าสงวนแห่งชาติตามความในมาตรา ๑๖ หรือมาตรา ๒๐ แห่งพระราชบัญญัติ ป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๗ จะเป็นของป่าตามพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๗ และพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๘๔ หรือไม่ อย่างไร

๒. การกรีดยางพารา เก็บผลปาล์ม ฯลฯ ที่เกิดขึ้นโดยการลงทุนลงแรงของ ผู้รับอนุญาตเข้าทำประโยชน์ในเขตป่าสงวนแห่งชาติตามมาตรา ๑๖ หรือมาตรา ๒๐

แห่งพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๗ ผู้รับอนุญาตดังกล่าวจะต้องขอ
อนุญาตเก็บหาของป่าตามมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ.
๒๕๐๗ โดยปฏิบัติตามกฎกระทรวง ฉบับที่ ๑,๑๐๗ (พ.ศ. ๒๕๒๘) ออกตามความใน
พระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๗ ว่าด้วยการเก็บหาของป่าในเขตป่า
สงวนแห่งชาติ และระเบียบที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งต้องเสียค่าภาคหลวงและค่าบำรุงป่า
ตามกฎหมาย ฉบับที่ ๑,๒๒๑ (พ.ศ. ๒๕๓๑) ออกตามความในพระราชบัญญัติ
ป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๗ หรือไม่ อย่างไร

ในการพิจารณาปัญหาที่ขอหารือมานี้ คณะกรรมการกฤษฎีกา (กรรมการ
ร่างกฎหมาย คณะที่ ๒) ได้รับฟังคำชี้แจงเพิ่มเติมจากผู้แทนกรมป่าไม้ สรุปความได้ว่า
การอนุญาตให้ปลูกสวนป่าสัมน้ำมันในเขตป่าสงวนแห่งชาติเป็นการอนุญาตให้เข้าทำ
ประโยชน์ตามมาตรา ๑๖ แห่งพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๗ โดย
ถือว่าเป็นการอนุญาตให้เข้าไปทำการเกษตรกรรมในเขตป่าสงวนแห่งชาติ สำหรับการ
อนุญาตให้ปลูกสวนยางพาราในเขตป่าสงวนแห่งชาติ เดิมเป็นการอนุญาตให้เข้าทำ
ประโยชน์ตามมาตรา ๑๖ แต่ต่อมาเมื่อมีการแก้ไขพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ.
๒๕๐๗ โดยพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๒๘ และได้มี
ระเบียบกรมป่าไม้ว่าด้วยการอนุญาตให้เข้าทำประโยชน์หรืออยู่อาศัยภายในเขตป่า
สงวนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๐ ออกมาใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๓ กันยายน ๒๕๓๐ แล้ว การ
อนุญาตให้ปลูกสวนยางพาราในเขตป่าสงวนแห่งชาติ จะต้องเป็นการอนุญาตตาม
มาตรา ๒๐ แห่งพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติฯ โดยถือว่าเป็นการอนุญาตให้ปลูก
ไม้ยืนต้น การอนุญาตให้ปลูกสวนยางพาราตามมาตรา ๑๖ หรือตามมาตรา ๒๐ ไม่มี
ผลแตกต่างกัน เพราะจะกำหนดเงื่อนไขให้ผู้รับอนุญาตต้องปฏิบัติคล้ายคลึงกัน
ป่าสงวนแห่งชาติที่อธิบดีกรมป่าไม้โดยอนุมัติรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและ
สหกรณ์จะอนุญาตให้บุคคลใดบุคคลหนึ่งทำการบำรุงป่า หรือปลูกสร้างสวนป่า หรือ
ไม้ยืนต้นตามมาตรา ๒๐ ได้ จะต้องปรากฏว่าเป็นป่าสงวนแห่งชาติที่มีสภาพเป็นป่า
เสื่อมโทรมตามมาตรา ๑๖ ทวิ แล้ว สำหรับการอนุญาตให้เอกชนเข้าทำประโยชน์ใน
เขตป่าสงวนแห่งชาติตามมาตรา ๑๖ นั้น ก่อนที่จะอนุญาต เจ้าหน้าที่จะต้องเข้าไป
ตรวจสอบสภาพของป่าก่อนว่าเข้าหลักเกณฑ์ที่จะอนุญาตให้เข้าทำประโยชน์ได้หรือไม่
เช่น จะต้องไม่เป็นป่าต้นน้ำลำธาร ไม่เป็นเขตอุทยานแห่งชาติ ไม่เป็นเขตรักษาพันธุ์
สัตว์ป่า และไม่ใช่ว่าบริเวณที่สภาพของป่ายังดีอยู่ โดยทั่วไปแล้วบริเวณป่าสงวนแห่งชาติ
ที่จะอนุญาตให้บุคคลใดบุคคลหนึ่งเข้าทำประโยชน์หรืออยู่อาศัยนั้น จะเป็นป่าสงวน

แห่งชาติที่สภาพของป่าไม่ดีแล้วและไม่สามารถฟื้นสภาพของป่าขึ้นมาได้ตามธรรมชาติ และเมื่อต้นปาล์มน้ำมันและต้นยางพารา^๕ ผู้รับอนุญาตตามมาตรา ๑๖ และมาตรา ๒๐ ได้ปลูกและบำรุงรักษาจนสามารถเก็บเกี่ยวผลได้โดยชอบด้วยกฎหมาย ผู้รับอนุญาต น่าจะมีกรรมสิทธิ์ในต้นปาล์มน้ำมันและต้นยางพาราดังกล่าว ผลปาล์มน้ำมันและยาง พารา อันเป็นดอกผลจากต้นปาล์มน้ำมันและต้นยางพารานั้น ก็ไม่อาจถือได้ว่าเป็น ของป่า เพราะไม่ใช่สิ่งที่เกิดขึ้นตามธรรมชาติแต่เกิดจากการลงทุนลงแรงของมนุษย์

คณะกรรมการกฤษฎีกา (กรรมการร่างกฎหมาย คณะที่ ๒) ได้พิจารณา ปัญหาที่ขอหารือมาประกอบกับคำชี้แจงเพิ่มเติมของผู้แทนกรมป่าไม้ และได้ตรวจ พิจารณาสำเนาหนังสืออนุญาตที่ออกให้ผู้ขอรับใบอนุญาตตามมาตรา ๑๖ และมาตรา ๒๐ แห่งพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ^๕ ซึ่งผู้แทนกรมป่าไม้ส่งมาให้พิจารณาเป็น ๓ อย่างรวม ๓ ราย คือ หนังสืออนุญาตให้บริษัทสามชัยสวนปาล์ม จำกัด เข้าทำ ประโยชน์ในเขตป่าสงวนแห่งชาติตามมาตรา ๑๖ (เพื่อปลูกปาล์มน้ำมัน) หนังสือ อนุญาตให้นายวิสันต์ สิ้นฐานนท์ เข้าทำประโยชน์ในเขตป่าสงวนแห่งชาติตามมาตรา ๑๖ (เพื่อปลูกสร้างสวนยางพารา) และหนังสืออนุญาตให้นายครรชิต ดังทรงเจริญ ทำการ ปลูกไม้ยืนต้นภายในเขตป่าสงวนแห่งชาติตามมาตรา ๒๐ (เพื่อปลูกสร้างสวนยางพารา) แล้ว สำหรับปัญหาที่ว่าน้ำยางพารา ผลปาล์มน้ำมัน ฯลฯ ที่เกิดขึ้นโดยผู้รับอนุญาต เข้าทำประโยชน์ในเขตป่าสงวนแห่งชาติตามความในมาตรา ๑๖ หรือมาตรา ๒๐ จะ เป็นของป่าตามพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๗ และพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๘๔ หรือไม่นั้น เมื่อพิจารณามาตรา ๕^๕ แห่งพระราชบัญญัติป่าสงวน แห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๗ ซึ่งนิยามของคำว่า “ของป่า” หมายความว่า “สิ่งต่าง ๆ ที่เกิด ขึ้นหรือมีอยู่ในป่าเป็นต้นว่า (๑) ไม้พื้น ถ่าน เปลือกไม้ ใบไม้ ดอกไม้ เมล็ด ผลไม้ หน่อไม้ ชันไม้ และยางไม้ ฯลฯ” แล้วจะเห็นได้ว่า “ของป่า” ตามพระราชบัญญัติป่าสงวน แห่งชาติ^๕ มีความหมายกว้างขวางมากเพราะหมายความถึงทุกสิ่งที่เกิดขึ้นหรือมีอยู่ในป่า ไม่ว่าจะเกิดขึ้นตามธรรมชาติหรือจากการลงทุนลงแรงของมนุษย์ ซึ่งต่างจากของป่า ตามพระราชบัญญัติป่าไม้ (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๑๔^๕ ที่บัญญัติว่า “ของป่า” หมายความว่า บรรดาของที่เกิดขึ้นหรือมีขึ้นในป่าตามธรรมชาติ ฯลฯ ซึ่งจำกัดว่าจะต้องเป็นสิ่งที่เกิด ขึ้นหรือมีขึ้นในป่าตามธรรมชาติเท่านั้น เมื่อผลปาล์มน้ำมันและน้ำยางพาราซึ่งได้จาก ต้นปาล์มน้ำมันและต้นยางพาราที่ผู้รับอนุญาตได้ปลูกขึ้นในเขตป่าสงวนแห่งชาติ

^{๕.๕} โปรดดูเอกสารประกอบเชิงอรรถท้ายเรื่องนี้

ย่อมถือได้ว่าเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นหรือมีอยู่ในป่าจึงเป็น "ของป่า" ตามมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๗ หากผู้รับอนุญาตให้เข้าทำประโยชน์ในเขตป่าสงวนแห่งชาติตามมาตรา ๑๖ หรือผู้รับอนุญาตให้ทำการปลูกไม้ยืนต้น (ปลูกสร้างสวนยางพารา) ภายในเขตป่าสงวนแห่งชาติตามมาตรา ๒๐ ประสงค์จะเก็บผลปาล์ม น้ำมัน หรือกรีดยางพารา ก็จะต้องขออนุญาตเก็บหาของป่าในเขตป่าสงวนแห่งชาติตามมาตรา ๑๕ และต้องเสียค่าธรรมเนียม ค่าภาคหลวง และค่าบำรุงป่า สำหรับของป่าตามที่กำหนดในกฎกระทรวง ทั้งนี้ เนื่องจากพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติฯ ไม่ได้บัญญัติยกเว้นให้ผู้รับอนุญาตตามมาตรา ๑๖ หรือมาตรา ๒๐ ไม่ต้องขออนุญาตเก็บหาของป่า ดังเช่นที่บัญญัติยกเว้นไว้สำหรับแร่ ดินขาว หรือหิน ตามมาตรา ๑๖ (๒) แห่งพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๗

กล่าวโดยสรุป คณะกรรมการกฤษฎีกา (กรรมการร่างกฎหมาย คณะที่ ๒) เห็นว่า ผลปาล์ม น้ำมัน และน้ำยางพาราที่ผู้รับอนุญาตให้เข้าทำประโยชน์ในเขตป่าสงวนแห่งชาติตามมาตรา ๑๖ และมาตรา ๒๐ ได้ปลูกและบำรุงรักษาในเขตป่าสงวนแห่งชาติเป็นของป่าตามมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๗ หากผู้รับอนุญาตตามมาตรา ๑๖ และมาตรา ๒๐ ประสงค์จะเก็บผลปาล์ม น้ำมัน และกรีดยางพาราที่ตนได้ปลูกขึ้น ก็จะต้องขออนุญาตเก็บหาของป่าตามมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๗ รวมทั้งต้องเสียค่าภาคหลวงและค่าบำรุงป่าสำหรับของป่าตามที่กำหนดในกฎกระทรวงฯ

ไมตรี ตันเต็มทรัพย์

(นายไมตรี ตันเต็มทรัพย์)

รองเลขาธิการ

ปฏิบัติราชการแทน เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มีนาคม ๒๕๓๖

สำเนาถูกต้อง

(นายฐานันดร เพ็ชรดี)

นักวิชาการป่าไม้ปฏิบัติการ
๐๓/๐๓/๖๕

สำเนาถูกต้อง

(นายฐานันดร เพ็ชรดี)

นักวิชาการป่าไม้ปฏิบัติการ
๑๗/๐๓/๖๕

สำเนา
สำเนา

ที่ นร. ๐๖๐๑/๒๑๔

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
ท่าช้างวังหน้า กรุงเทพฯ ๑๐๒๐๐

๑๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๓

เรื่อง ขอรื้อกรณีกการใช้ประโยชน์ที่ดินลุ่มน้ำชั้นที่ ๑ เอ เพื่อเก็บมูลค่างควา

เรียน เลขาธิการสำนักงานนโยบายและแผนสิ่งแวดล้อม

อ้างถึง (๑) หนังสือสำนักงานนโยบายและแผนสิ่งแวดล้อม ที่ วว ๐๔๐๓/๑๐๔๓๔
ลงวันที่ ๒๗ กันยายน ๒๕๔๒

(๒) หนังสือสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ส่วนที่สุต ที่ นร. ๐๖๐๑/ป ๔๑๒
ลงวันที่ ๑๔ มกราคม ๒๕๔๓

(๓) หนังสือสำนักงานนโยบายและแผนสิ่งแวดล้อม ที่ วว ๐๔๐๓/๓๗๕๐
ลงวันที่ ๑๒ มีนาคม ๒๕๔๑

สิ่งที่ส่งมาด้วย บันทึก เรื่อง การใช้ประโยชน์ที่ดินลุ่มน้ำชั้นที่ ๑ เอ เพื่อเก็บมูลค่างควา

ตามหนังสือที่อ้างถึง (๑) สำนักงานนโยบายและแผนสิ่งแวดล้อมขอให้สำนักงาน
คณะกรรมการกฤษฎีกาให้ความเห็นในปัญหาข้อกฎหมายว่า การที่กรมที่ดินจะอนุญาตให้มีการเก็บมูลค่างควา
ตามมาตรา ๙ แห่งประมวลกฎหมายที่ดิน ถือว่าเป็นการใช้ที่ดินลุ่มน้ำชั้น ๑ เอ ที่ขัดต่อมติคณะรัฐมนตรี
เมื่อวันที่ ๒๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๓๔ เรื่อง การกำหนดชั้นคุณภาพลุ่มน้ำภาคตะวันตก ภาคกลาง และลุ่มน้ำป่าสัก
หรือไม่ และสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาได้มีหนังสือตามที่อ้างถึง (๒) ขอให้จัดตั้งผู้แทนไปชี้แจง
ข้อเท็จจริงเกี่ยวกับปัญหาดังกล่าว ความละเอียดทราบอยู่แล้วนั้น

บัดนี้ คณะกรรมการกฤษฎีกา (กรรมการกฤษฎีกา คณะที่ ๑) ได้พิจารณาปัญหาดัง
กล่าวข้างต้นแล้ว เห็นว่า การเก็บมูลค่างควาในบริเวณดังกล่าวมีลักษณะเป็นการเก็บหาของป่าซึ่งมิใช่
ของป่าหวงห้ามที่บุคคลสามารถกระทำได้โดยไม่ต้องได้รับอนุญาตตามกฎหมายว่าด้วยป่าไม้ แต่ต้องได้รับอนุญาต
จากพนักงานเจ้าหน้าที่ตามมาตรา ๙ แห่งประมวลกฎหมายที่ดิน และการเก็บมูลค่างควาของนายแก้ว ศรีสุวรรณ
ตามข้อหานี้ มิได้กระทำการหวงกันพื้นที่ที่เก็บมูลค่างควา อันถือได้ว่าเป็นการครอบครองพื้นที่จึงมิใช่
เป็นการใช้ที่ดินลุ่มน้ำชั้นที่ ๑ เอ ที่ขัดต่อมติคณะรัฐมนตรีดังกล่าว อนึ่ง คณะกรรมการกฤษฎีกา (กรรมการ
กฤษฎีกา คณะที่ ๑) มีข้อสังเกตว่าเพื่อป้องกันผลกระทบทางสิ่งแวดล้อมจากการเก็บมูลค่างควา พนักงาน
เจ้าหน้าที่สมควรกำหนดเงื่อนไขการอนุญาตให้ผู้ได้รับอนุญาตถือปฏิบัติตามที่สำนักงานนโยบายและ
แผนสิ่งแวดล้อมแนะนำไว้ในหนังสือที่อ้างถึง (๓) โดยพนักงานเจ้าหน้าที่สมควรพิจารณาเปลี่ยนแปลง
เงื่อนไขเพิ่มเติมประการหนึ่ง จากที่สำนักงานนโยบายและแผนสิ่งแวดล้อมได้แนะนำให้กำหนดให้
ผู้ประกอบการเปลี่ยนแปลงการปิดไพร่งถ้าต่างๆ ด้วยสังกะสีเป็นวัสดุอย่างอื่นให้กลมกลืนกับธรรมชาติ เป็นการ
กำหนดห้ามมิให้ผู้ประกอบการปิดไพร่งถ้าต่างๆ ไม่ว่าด้วยวิธีการใดๆ ด้วย

๑๕๒

คู่มือการปฏิบัติงานเกี่ยวกับการอนุญาตไม้และของป่า

รายละเอียดของความเห็นปรากฏตามบันทึกที่ได้เสนอมาร่วมหนังสือนี้ และในการพิจารณาเรื่องนี้ มีผู้แทนกระทรวงวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและสิ่งแวดล้อม (สำนักงานนโยบายและแผนสิ่งแวดล้อม) ผู้แทนกระทรวงมหาดไทย (กรมที่ดิน) และผู้แทนกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ (กรมป่าไม้) เป็นผู้ชี้แจงข้อเท็จจริง อนึ่ง สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาได้แจ้งผลการพิจารณาไปยังสำนักงานเลขาธิการคณะรัฐมนตรีเพื่อทราบตามระเบียบด้วยแล้ว

จึงเรียนมาเพื่อทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(ลงนาม) อัศวราทร จุฬารัตน์
(นายอัศวราทร จุฬารัตน์)
เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานเลขาธิการกรม
โทร. ๒๒๒๐๒๐๖ - ๙ ต่อ ๒๒๖
โทรสาร ๒๒๔๑๔๐๑
๒๒๖๓๖๑๑ - ๒
www.krisdika.go.th

สำเนาถูกต้อง

(นายฐานันทร เพ็ชรดี)
นักวิชาการป่าไม้ปฏิบัติการ
๐๓/๐๔/๐๕

สำเนาถูกต้อง

(นายฐานันทร เพ็ชรดี)
นักวิชาการป่าไม้ปฏิบัติการ
๐๓/๐๔/๐๕

๑๕๓

คู่มือการปฏิบัติงานเกี่ยวกับการอนุญาตไม้และของป่า